

פרק יתרו

קידוש או הבדלה?

אין לך מה להתאמץ בויתורים מרחיקי לכת, או בניסיון למציאת חן בעיני הגויים. שכן, כפי שההלכה היהודית אינה משתנה לעולם, כך שנאה זו היא תמידית ועולםית

במסעדה יוקרטית בחו"ל ישב מיליון גוי לסעוד את ליבו, בקצת המסעדה ישב אדם שחוותו העידה כי הוא יהודי, lagi הפרעה העובدة שהיהודי נראת טוב לב למד. פנה אפוא למצלר וביקש: "הזמן נא לכל הסועדים כאן מנה נאה על חשבון, בתנאי אחד, לייהודי - אל תיתן". הסועדים נהנו מאוד מההטוספת הבלתי צפיה והחינמית.

להפתעת הגוי, לא הראה היהודי שמצ עין במנה המוגשת לכלם בלבד. עברו מס' דקות ושוב מזעך המצלר: "תגשים לכל הסועדים את המנה היוקרטית ביותר שיש, כМОבן על חשבון". אך שוב היהודי לא מתרגש מהמעשה שנועד לקנטרו. לאחר שכולם קיבלו גם קפה ועוגת הבית על חשבון הגוי והיהודי עדין לא מראה סימני שבירה, לא יכול הגוי להתaffle. ניגש לייהודי והביע את תמייתו בקול. חיר יהודי כשדיק שובב בעיניו: "אנכי בעל המסעדה"...

מעמד הר סיני היה אירוע ששינה את פני האנושות כולה. מטרתו העיקרית הייתה כМОבן נתינת התורה לעם ישראל, אך בחו"ל אנו למדים על 'עסקת חבילה' שבאה במקביל עם התורה. בכך נוסף זה נרמז בשמו של ההר - 'הר סיני'.

כאשר אנו רוצים להגדיר חוץ מסוים בלי להזכיר מדי במילים, משתמשים אנו במליה אחת הכוללת בקצרה את תיאורו של החוץ, מילה זו היא שמו של הפריט. לדוגמה: במקום לומר לראובן הבא לי בבקשה חוץ בעל ארבע רגליים שעלייהם יש משטח ומתחורי משענת, נבקש ממנו בפשטות להביא לנו "כסא".

להר סיני ניתנו בתורה חמישה שמות, כל שם כלל האדרה אחרית בהר בעל הערך ההיסטורי והתורני, אך מהות שמו של ההר 'הר סיני' בא להלמדנו שבמונח תורה "ירדה שנאה לאומות העולם עליו". פירוש: מאי שקיבילנו את התורה בהר זה, נהינו שנאים בקרבת כל הגויים עלי אדמות.

מה פשר שנאה זו? ומדוע היא ירדת לעולם דווקא בהר סיני?

נתינת התורה לישראל, הפכה אותם לא רק לעם בין העמים, אלא בעיקר לבני החביבים של מלך מלכי המלכים. חוץ מהעובדת שבתורה ישנה הנוסחה לחיים המתוקנים והaicוטיים ביוטר בעולם הזה. פריבולגיה זו שניתנה לעם ישראל מכעיסה עד מWOOD את הגויים שלא זכו לה, את רגשי ליבם הם מבטאים בשנאה שלפעמים הינה עיוורת וחולנית.

רבי שמעון בר יוחאי מלמדנו בכך נסף, אך חשוב לא פחות, על שנאה זו: "הלכה, בידוע שעשו שנאה לע יעקב". דיקו חכמים בדבריו של רבינו שמעון, וניסו להבין לשם מה הוא מזכיר דבר זה הוא הלכה, הרי כבר הוסיף לומר שזו שנאה ידועה. אלא רצונו של רשבי להטמע בנו לתבונה חשובה, אין לך מה להתאמץ בויתורים מרחיקי לכת, או בניסיון למציאת חן בעיני הגויים. שכן, כפי שההלכה היהודית אינה

פרק יתרו

משתנה לעולם, כך שנהה זו היא תמידית ועולםית!

מכיוון ש"דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום", ברור הדבר שיש בתורה גם פתרון לשנהה זו. מהו?

אחד מצדיקים הדורות הקודמים אמר משפט שהוא מפתח יסודי בגישה לנו לשנתה העמים: "אם היהודי עושה על הגוי קידוש - הגוי עושה עליו הבדלה. אך אם ישכיל היהודי לעשות הבדלה על הגוי - הגוי יעשה עליו קידוש".

ביאורם של דברים כך הוא: אם יתאמץ היהודי - ברצותו להפחית או לערם את שנהת הגוי אליו - בחיקוי דרכיו והתנהגותו של הגוי. וכך יקדש היהודי את מנהגי הגויים, הגוי יקיא אותו מתוך בכח ויעשה עליו הבדלה' והרחקה.

אך אם יפנימ היהודי להבין שאנו שונים מהגויים, ומה שמותר להם אסור לנו וכן להפר, וכך יעשה היהודי 'הבדלה' בין אורחות חייו לחיו העמים שմסביבו, הגוי בעצמו יעריך אותו יותר ויעשה עליו קידוש'. אכן, שנהתו היא תמידית ובلتוי פוסקת, אך מהרצתו ויראותו לפניו - יפחד הוא לפגוע בה. יוד�ש שכן באמור לעיל, חיללה, היתר או מתן גושפנקה לביזוי גוי באשר הוא, שכן מזהירים אותנו חז"ל במספר מקומות: חביב אדם שנברא בצלם אלוקים, אף מה שהתבטאו לפנייהם בצורה שונה, זה רק כדי להdagish היהודי את חובותיו השונות מחובות הגוי.

בימים אלו שנהת הגויים מתגללה ביותר שעת, בין בארצנו הקדושה ובין בתפוצות, ידיעה זו חשובה לנו מאוד. אין לנו שנהה כלפיהם או חיללה רצון לנkehן על שנהתם הם, אך מחוותינו כיהודים, לשומר על מעלהינו עם הנבחר בכך שלא נאמץ את תרבויות ואורח חייהם, אף שבמברט ראשון דבר זה מעורר علينا את שנהתם יותר.

שכן, רק כאשר נישם את חובותינו כבני של מלך מלכי המלכים, ונשמר מכל משמר על אורח החיים היהודי, איז ורך איז, נוכל לחיות בשלום עם הגויים בעולם כולו. יתרה מזו, כשנגיע לשלים בקיום המצאות, זוכה לביאת משיח צדקנו ולקיים הפסוק: "לא ישא גוי אל גוי חרב ולא ילמדו עוד מלכחה". Amen.